

P. D. Matusiak
WIELKOPOLSKIE GOŁĄDZIEJSKI W PIĄTKU
23. 09. 2020
L.dz. 3677/2020
podpis

STAROSTA ŁĘCZYCKI

99-100 Łęczyca, Pl. T.Kościuszki 1, Tel. (024) 388 72 00, Fax. (024) 721 32 17
sekretariat@leczyca.pl www.leczyca.pl

Łęczyca, dnia 21.09.2020 r.

GKN.6824.1.2020.ED

DECYZJA

Na podstawie art. 8 ust.1 i 6 ustawy z dnia 29 czerwca 1963 r. o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych (Dz.U. z 2016 r., poz.703, zwanej dalej ustawą) oraz art.104 i 107 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2020 r., poz.256 z późn.zm.), po rozpatrzeniu wniosku Burmistrza Piątku w sprawie uznania za mienie gromadzkie nieruchomości położonych w obrębie Leżajna, oznaczonych jako działki nr 78 i nr 3

o r z e k a m :

- 1) o uznaniu, z dniem 05 lipca 1963 r. za mienie gromadzkie, nieruchomości położonej w obrębie Leżajna gm. Piątek, oznaczonej w ewidencji gruntów jako działka nr 78 o powierzchni 0,4854 ha,
- 2) o odmowie uznania za mienie gromadzkie nieruchomości położonej w obrębie Leżajna gm. Piątek oznaczonej w ewidencji gruntów jako działka nr 3 o powierzchni 0,0517 ha

U z a s a d n i e n i e

Wnioskiem z dnia 12 lutego 2020 r., znak: GG.6825.1.2020.DM, uzupełnionym pismem z dnia 2 marca 2020 r., Burmistrz Piątku zwrócił się Starosy Łęczyckiego o uznanie, na podstawie ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych, działek nr 3 i nr 78 położonych w obrębie Leżajna gm. Piątek, za mienie gromadzkie.

W uzasadnieniu, Burmistrz wskazał, iż działki nr 3 i nr 78 stanowią drogi wewnętrzne wykorzystywane przez mieszkańców wsi jak i okolic jako drogi dojazdowe do pól. Do wniosku załączono protokół z zebrania wiejskiego z dnia 11 lutego 2020 r..

W piśmie z dnia 2 marca 2020 r., stanowiącym dodatkowe wyjaśnienie do wniosku z dnia 12 lutego 2020 r. Burmistrz oświadczył, iż działka nr 3 (wpisana w ewidencji gruntów jako droga) faktycznie nie stanowi w terenie drogi lecz plac z posadowionym słupem energetycznym, wykorzystywany rolniczo przez mieszkańców miejscowości Leżajna i Stare Piaski.

Art.8 ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych stanowi, że starosta wydaje decyzję o ustaleniu, które spośród nieruchomości, o których mowa w art.1 ust.2 i 3, stanowią mienie gromadzkie.

Zgodnie z treścią art.1 ust. 2 i 3 ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych za mienie gromadzkie można uznać jedynie te nieruchomości rolne, leśne i obszary wodne, położone na obszarach wiejskich, które stanowią mienie gromadzkie w rozumieniu przepisów o zarządzie takim mieniem, jeżeli przed dniem wejścia w życie ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych, były faktycznie użytkowane wspólnie przez mieszkańców wsi.

Z przepisu tego wynika, że definicja mienia gromadzkiego, którego dotyczy ustawa, należy poszukiwać w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 listopada 1962 r. w sprawie zarządu mieniem gromadzkim oraz trybu jego zbywania (Dz.U. z 1962 r., Nr 64,

poz.303 ze zm.). W rozporządzeniu tym w §1 znajduje się definicja zarówno mienia gromadzkiego, jak i dawnych gromad. Zgodnie z tą definicją przez użyte w rozporządzeniu określenie mienie gromadzkie, rozumieć należy mienie, które do dnia wejścia w życie ustawy z dnia 25 września 1954 r. o reformie podziału administracyjnego i o powołaniu gromadzkich rad narodowych (Dz.U.Nr 43, poz.191) stanowiło majątek dawnych gromad jako majątek gromadzki, dobro gromady oraz inne prawa majątkowe, a przez dawne gromady rozumieć należy gromady istniejące do dnia w życie wskazanej ustawy z dnia 25 września 1954 roku.

Ustawa z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz.U. z 1958 r. Nr 5, poz.16) nie wniosła do sytuacji prawnej mienia gromadzkiego żadnych zmian, a jedynie powierzyła zarząd tym majątkiem gromadzkim radom narodowym.

Decyzję o uznaniu za mienie gromadzkie wydaje się biorąc pod uwagę stan nieruchomości istniejący w dacie wejścia w życie ustawy tj. w dniu 5 lipca 1963 r., dlatego też ma ona charakter deklaratoryjny, co oznacza, że rozstrzygnięcie wydane w trybie art.8 ust.1 ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych poświadcza jedynie stan prawny nieruchomości istniejący w dniu wejścia w życie ustawy. W związku z tym późniejsze zdarzenia prawne i faktyczne dotyczące nieruchomości nie mogą skutkować uznaniem lub odmową uznania nieruchomości za mienie gromadzkie.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Kielcach w wyroku z dnia 3 grudnia 2009 r. Sygn.IISA/Ke 615/09 stwierdził, iż istotny dla ustalenia, czy dana nieruchomość była mieniem gromadzkim, był jej stan prawny w okresie poprzedzającym datę wejścia w życie ustawy z dnia 29 czerwca 1963 r. o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych tj.5 lipca 1963 roku, a w szczególności to, czy nieruchomość taka należała do dawnych czyli istniejących w okresie od 1933 do 1954 r. gromad jako jednostek samorządu terytorialnego, mających osobowość prawną i będących podmiotami praw i obowiązków oraz to, czy przed wejściem w życie ustawy o zagospodarowaniu wspólnot, była faktycznie użytkowana wspólnie przez mieszkańców wsi. Zgodnie bowiem z treścią art.1 ust.2 ustawy, zagospodarowaniu w trybie i na zasadach określonych w tej ustawie, podlegają nieruchomości rolne stanowiące mienie gromadzkie w rozumieniu przepisów o zarządzie takim mieniem, jeżeli przed dniem wejścia w życie ustawy, były faktycznie użytkowane wspólnie przez mieszkańców wsi.

W wyniku przeprowadzonego postępowania administracyjnego, ustalono: Wśród dokumentów związanych z zakładaniem ewidencji gruntów w latach sześćdziesiątych, przechowywanych w Powiatowym Ośrodku Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej w Łęczycy, odnaleziono operat pomiarowy zaewidencjonowany w dniu 25 maja 1960 r. pod numerem 61621-15 (zakończony 12 września 1962 r.)

Z protokołu ustalenia stanu władania gruntami na obszarze wsi Leżajna, sporządzonego w dniu 14 lutego 1961 r. przez geodetę Eugeniusza Owczarka wynika, że na zebraniu zainteresowanych użytkowników i właścicieli gruntów, powiadomionych poprzednio o celu i terminie zebrania, w obecności przedstawiciela Prezydium Gromadzkiej Rady Narodowej i przedstawicieli wsi ustalono stan w władania gruntami na obszarze wsi Leżajna.

Stan władania został ustalony na podstawie oświadczeń stron zainteresowanych i przedłożonych przez nich dokumentów w nawiązaniu do planu sporządzonego w roku 1960 przez geodetę Zygmunta Fastyna.

W wykazie ogłoszenia stanu władania, załączonym do protokołu ustalenia stanu władania umieszczone zostały wpisy:

- 1) pod poz. 41 nr gosp. 1102 - wpisano: „działka nr 111 (obecnie nr 78) drogi”,
- 2) pod poz.7 nr gosp.6007) – wpisano „działka nr 9 (obecnie nr 3) R- kl.V” w posiadaniu osoby fizycznej.

Zgodnie z mapą z 1961r., załączoną w operacie pomiarowym, dawna działka nr 9 (obecna nr 3) nie stanowiła drogi lecz pole uprawne.

W rejestrze ewidencji gruntów obrębu Leżajna, odnowionym w 1988 r., w jednostce rejestrowej G-25 dla działek 78 o pow.0,4854 ha i nr 3 o pow.0,0517 ha, jako podmiot

ewidencyjny wpisano „Urząd Gminy w Piątku” - władanie samoistne oraz oznaczenie użytku „droga”, zapis ten jest nadal aktualny.

W oparciu o zebrany materiał dowodowy, organ prowadzący postępowanie uznał że:

- działka nr 78 spełnia wymogi ustawowe do uznania jej za mienie gromadzkie, nieruchomości odpowiada charakterystyce tzw. majątku gromadzkiego. Przedmiotowa działka już przed wejściem w życie ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych w 1963 r. (Dz.U.Nr 28, poz.169 ze zm.), miała charakter publiczny i społeczny. Nie była przeznaczona do wspólnego użytku w znaczeniu prawa cywilnego tzn. do takiego użytku jaki przysługuje właścicielom, a więc polegającego na wykorzystaniu wspólnego gruntu jako np. pastwiska, wygonu, lasu do pobierania drzewa i innych pożytków.

- działka nr 3 przed datą 5 lipca 1963 r. stanowiła rolę i była we władaniu osoby fizycznej, co jednoznacznie przesądza iż nie mogła być użytkowana wspólnie przez mieszkańców wsi zatem, nie stanowiła mienia gromadzkiego.

Mimo, iż z treści protokołu z zebrania wiejskiego wynika że przedmiotowa działka była mieniem gromadzkim i służyła celom publicznym przeznaczonym do powszechnego użytku jako droga dojazdowe do pól, to jednak organ orzekający nie może ograniczać się do wydania orzeczenia wyłącznie na podstawie zeznań świadków.

Ocena zeznań świadków powinna się opierać na zestawieniu treści zeznań z pozostałymi dowodami naświetlającymi okoliczności sprawy.

Przed wydaniem decyzji, zgodnie z art.10 Kpa mieszkańcy wsi Leżajna oraz Burmistrz zostali zawiadomieni o prawie zapoznania się z aktami sprawy i zebrany materiał dowodowy. W wyznaczonym terminie strony postępowania nie wniosły żadnych uwag.

Biorąc pod uwagę powyższe, należało orzec jak w sentencji.

P o u c z e n i e

1. Decyzja niniejsza zostanie podana do publicznej wiadomości poprzez wywieszenie na tablicach ogłoszeń sołectwa Leżajna, Urzędu Miejskiego w Piątku, Starostwa Powiatowego w Łęczycy oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Miejskiego w Piątku i Starostwa Powiatowego w Łęczycy oraz w prasie lokalnej .

2. Od niniejszej decyzji służy stronom prawo wniesienia odwołania do Wojewody Łódzkiego za pośrednictwem Starosty Łęczyckiego, w terminie 14 dni od daty ogłoszenia.

3. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania, strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec tutejszego organu. Z dniem doręczenia tut. organowi oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania , decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Otrzymują:

1. Burmistrz Piątku 2 egz.
2. Sołtys sołectwa Leżajna
3. a/a

Z up. STAROSTY

Alicja Marka
p.o. Kierownika Referatu
GOSPODARKI NIERUCHOMOŚCIAMI